

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **Bc. J.O.**, zast. Mgr. Martinem Prosserem, advokátem, se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, proti žalovanému: **Policejní prezident**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby Policie České republiky ze dne 1. 12. 2011 č. 4627/2011

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. Martina Prossera, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 2. 5. 2012 domáhal toho, aby byla policejnímu prezidentovi uložena povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby Policie České republiky ze dne 1. 12. 2011 č. 4627/2011.

K tomu uvedl, že dne 1. 12. 2011 bylo vydáno shora uvedené prvoinstanční rozhodnutí, proti kterému podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání. Policejní prezident však ke dni podání žaloby o tomto odvolání nerozhodl.

Žalobce na výzvu soudu uvedl, že nevyužil prostředky k nápravě dle § 80 správního řádu, neboť žalovaný nemá nadřízený správní orgán a s poukazem na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2008 čj. 62Ca 39/2008-102 dovodil, že z tohoto důvodu nebyl povinen takovou žádost před podáním žaloby podat.

Ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu poskytuje účastníku řízení právo uplatnit po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí žádost o opatření proti nečinnosti u nadřízeného správního orgánu.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Nevyčerpání prostředků k nápravě dle § 80 správního řádu představuje absenci nezbytné podmínky řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2007 čj. 7 Ans 1/2007, publikováno ve Sbírce NSS pod č. 1683/2008) a je důvodem k odmítnutí žaloby.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že nevyčerpání prostředků k nápravě je i v projednávané věci důvodem k odmítnutí žaloby, neboť závěry obsažené ve shora citovaném usnesení Krajského soudu v Brně publikovaného pod č. 1760/2009 Sb. NSS na tuto věc nedopadají. Uvedené rozhodnutí se totiž týkalo situace, kdy je namítána nečinnost správního orgánu, který nemá nadřízený správní orgán – šlo o vedoucího ústředního orgánu státní správy. V projednávaném případě však žalovaný takovým orgánem není, neboť jeho nadřízeným je ministr vnitra.

Je třeba připomenout, že i na řízení ve věcech služebního poměru se podpůrně použije správní řád (viz rozsudek NSS ze dne 21. 9. 2011 čj. 3 Ads 79/2011-62). I v řízení ve věcech služebního poměru tak přichází do úvahy aplikace § 80 správního řádu.

Dále je třeba připomenout, že v řízení ve věcech služebního poměru jednájí a rozhodují jménem státu služební funkcionáři. V dané věci je podle žalobního tvrzení nečinným správním orgánem policejní prezident, který jako ředitel bezpečnostního sboru (tj. v tomto případě Policie České republiky) stojí v jejím čele. Je tedy třeba zodpovědět otázku, zda existuje orgán nadřízený policejnímu prezidentovi jako služebnímu funkcionáři, který je podle žalobního tvrzení nečinný. Na tuto otázku dává jednoznačnou odpověď ust. § 2 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o služebním poměru).

Podle tohoto ustanovení ve věcech služebního poměru ředitele bezpečnostního sboru jedná a rozhoduje jménem státu ministr, jemuž je ředitel bezpečnostního sboru odpovědný za činnost bezpečnostního sboru nebo z výkonu funkce podle zvláštního právního předpisu, ve věcech služebního poměru ředitele Bezpečnostní informační služby jedná a rozhoduje vládou určený člen vlády, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, a ve věcech služebního poměru ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů jedná a rozhoduje předseda vlády (dále jen "nadřízený ředitele bezpečnostního sboru").

Podle § 2 odst. 6 je nadřízený ředitel bezpečnostního sboru služebním funkcionářem.

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policejní prezident odpovídá za činnost policie ministrovi vnitra.

Již sama legislativní zkratka zavedená v § 2 odst. 2 zákona o služebním poměru tedy jasně signalizuje, že ministr vnitra je nadřízeným policejního prezidenta a že tedy není správný názor žalobce, že policejní prezident již nemá žádného nadřízeného služebního funkcionáře. Ministr vnitra jako služební funkcionář je tak oprávněn učinit opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 4 správního řádu vůči policejnímu prezidentovi, shledá-li pro to důvody. Žalobce proto byl povinen před podáním žaloby podat žádost o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, kterou měl adresovat ministrovi vnitra.

Soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žalobu odmítl. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věta první, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby před prvním jednáním rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Pro účely realizace vrácení soudního poplatku soud žádá žalobce o sdělení čísla účtu, na nějž mu může být vrácený soudní poplatek poukázán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. května 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu